

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Νέες χαμηλότερες τιμές για τις ελληνικές τράπεζες και από τον Deutsche Bank

Μετά τις χθεσινές ανακοινώσεις της Citi και τη σημαντική μείωση των τιμών στόχου, σήμερα της Deutsche Bank είναι να χαρακτηρίσει αδύναμα τα αποτελέσματα 6μηνου των ελληνικών τραπεζών και να μειώσει τις τιμές στόχου. Είναι χαρακτηριστικό πως οι αναλυτές της DB μειώνει την τιμή στόχο για την Alpha Bank στα 2 από 2,5 ευρώ προηγουμένως, για την Τράπεζα Πειραιώς στα 2,16 από 2,9 ευρώ, για τη Eurobank στα 0,78 από 0,95 ευρώ (η μικρότερη μείωση, όπως αντιστοίχως είχαν πράξει και οι αναλυτές της Citi). Τέλος, η τιμή στόχος για την Εθνική Τράπεζα μειώνεται στα 2,7 από 3,2 ευρώ.

Όπως αναφέρουν οι αναλυτές της Deutsche Bank, οι ανακοινώσεις των αποτελεσμάτων 6μηνου οδηγούν σε αναθεώρηση των στόχων για την κερδοφορία των τραπεζών τα επόμενα χρόνια. Ως κύριο πρόβλημα σχολιάζονται οι δυσκολίες στην αύξηση των δανείων και οι υψηλότερες προβλέψεις για να προχωρήσει ταχύτερα η μείωση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων (NPEs). Είναι χαρακτηριστικό πως η DB μειώνει κατά μέσο όρο την εκτίμηση για τα κέρδη ανά μετοχή κατά 13% το 2020, μειώνοντας την εκτίμησή της κατά 31% για την Alpha και κατά 14% για τη Eurobank.

Figure 3: EPS changes

	Old EPS			New EPS			Change
	2018E	2019E	2020E	2018E	2019E	2020E	
National Bank of Greece	0.18	0.24	0.33	0.10	0.19	0.30	-43%
Alpha Bank	0.05	0.12	0.23	0.01	0.10	0.16	-84%
Piraeus Bank	-0.11	-0.05	0.55	-0.48	0.16	0.70	n.m.
Eurobank	0.09	0.12	0.15	0.04	0.10	0.13	-53%

Source: Deutsche Bank estimates

SZ: «Δύσκολη νέα αρχή»

Μετά το τέλος των μνημονίων η ελληνική κυβέρνηση υπόσχεται χαμηλότερους φόρους, λιγότερες περικοπές συντάξεων και περισσότερες θέσεις εργασίας, όμως πόσο μεγάλα είναι τα περιθώρια ελιγμών της; διερωτάται η Süddeutsche Zeitung σε άρθρο με τίτλο «Δύσκολη νέα αρχή»: Η εφημερίδα του Μονάχου παρατηρεί: «Η αστερόεσσα πλάι πλάι με την ελληνική σημαία και μπροστά τους ο χαμογελαστός πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας. Ορισμένοι πολιτικοί του ΣΥΡΙΖΑ έτριβαν πιθανότατα τα μάτια τους, μιας και για αρκετά χρόνια ο αντιμερικανισμός ήταν κομμάτι του DNA της ελληνικής Αριστεράς. Στην ΔΕΘ ο αμερικανός υπουργός Εμπορίου Γουίλμπουρ Ρος χαρακτήρισε την Ελλάδα ως "τόπο σταθερότητας" στην ανατολική Μεσόγειο. Ο αμερικανός υπουργός ανακοίνωσε επενδύσεις αμερικανικών εταιριών στην Ελλάδα. Επενδύσεις τις οποίες η χώρα χρειάζεται αν θέλει να γίνουν πραγματικότητα οι υποσχέσεις του Αλέξη Τσίπρα για μια οικονομική "αναγέννηση".

Το πόσο στενά είναι τα περιθώρια της κυβέρνησης φάνηκε ήδη τη Δευτέρα όταν οι ελεγκτές των θεσμών επέστρεψαν στην Αθήνα για πρώτη φορά με την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος. Από εδώ και στο εξής οι δανειστές θα βάζουν ανά τρίμηνο στο μικροσκόπιο τα δημοσιονομικά ξεκινώντας αυτή τη φορά από τον προϋπολογισμό για το 2019. Υπό την προϋπόθεση ότι η χώρα θα παραμείνει σε αναπτυξιακή τροχιά θα λαμβάνει κάθε χρόνο μέχρι το 2022 ένα δις ευρώ. Με το ποσό δείχνει να υπολογίζει ήδη ο Αλέξης Τσίπρας. Ένας από τους στόχους του πρωθυπουργού είναι να μην χρειαστεί να εφαρμόσει τις αμφιλεγόμενες περικοπές συντάξεων την 1η Ιανουαρίου του 2019. Ας μην ξεχνάμε ότι το 2019 είναι χρονιά εκλογών στην Ελλάδα».

Ντομπρόβσκis: Δεν αποκλείω η ελληνική οικονομία να μας αιφνιδιάσει ευχάριστα

«Η Ελλάδα πέρασε σε μια νέα σελίδα, η ανεργία μειώθηκε και η ανάκαμψη επετεύχθη χάρη στις προσπάθειες και τις θυσίες των Ελλήνων» ανέφερε ο αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βάλντις Ντομπρόβσκis, μιλώντας στη συζήτηση που διεξάγεται στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

«Δεν αποκλείω η ελληνική οικονομία να μας αιφνιδιάσει ευχάριστα», είπε. Επισήμανε παράλληλα πως «είναι αδύνατο να φανταστεί κανείς το μέλλον της Ευρώπης χωρίς την Ελλάδα».

Αναφερόμενος στη συμφωνία των Πρεσπών ο κ. Ντομπρόβσκis δήλωσε ότι αποτιεί «φόρο τιμής στο θάρρος του Αλ. Τσίπρα και των συνεργατών του για να ξεπεραστεί το αδιέξοδο με την ΠΓΔΜ». Αποτελεί παράδειγμα για όλους μας, πρόσθεσε.

Σε ό,τι αφορά στο μεταναστευτικό, σημείωσε ότι όλα τα κράτη-μέλη πρέπει να έχουν κοινές λύσεις σε πνεύμα αλληλεγγύης.

Πώς η κρίση ακινήτων έγινε παγκόσμια κρίση

10 χρόνια συμπληρώνονται από την κατάρρευση της αμερικανικής επενδυτικής τράπεζας Lehman Brothers. Ήταν η απαρχή της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, στη δίνη της οποίας συμπαράσύρθηκε και η Ελλάδα.

Η οικονομική κατάρρευση ήρθε σχεδόν σιωπηλά, με αργά βήματα. Οι περισσότεροι πολιτικοί και ειδικοί την υποτίμησαν. Την άνοιξη του 2007 όλα έδειχναν ότι η κρίση θα περιοριζόταν στην αγορά ακινήτων των ΗΠΑ. Όταν λίγο αργότερα στις 15 Σεπτεμβρίου του 2008 «βυθιζόταν» η επενδυτική τράπεζα Lehman Brothers δεν ήταν λίγοι εκείνοι που πίστεψαν σε ΗΠΑ και Ευρώπη ότι η κρίση ήταν «διαχειρίσιμη». Εν τέλει η παγκόσμια οικονομία ήρθε αντιμέτωπη με την χειρότερη οικονομική κρίση των τελευταίων δεκαετιών.

Μια ματιά στους σημαντικότερους σταθμούς της οικονομικής κρίσης του 2008:

Πράξη 1η: Το αμερικανικό όνειρο για ιδιοκτησία

Εκμεταλλεύμενοι την ευκαιρία των υπερβολικών χαμηλών επιτοκίων, πλήθος Αμερικανών παίρνουν στεγαστικά δάνεια, τα οποία ωστόσο δεν είναι σε θέση να εξυπηρετήσουν. Με τη σειρά τους οι αμερικανικές τράπεζες «ξεγλιστρούσαν» από τον κίνδυνο των επισφαλών δανείων πουλώντας χρηματοοικονομικά παράγωγα σ' όλο τον κόσμο. Όπως αποδεικνύεται εκ των υστέρων τα παράγωγα ρίχνουν λάδι στη φωτιά της κρίσης.

Πράξη 2η: Η φούσκα σκάει: Πρώτες πτωχεύσεις

Την άνοιξη του 2007 όλο και περισσότεροι ιδιοκτήτες αδυνατούν πια να εξυπηρετήσουν τα στεγαστικά δάνεια. Γραφεία εξειδικευμένα σε στεγαστικά δάνεια κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Ο τότε επικεφαλής της Fed Μπεν Μπερνάνκι ωστόσο δεν θεωρεί ότι η κρίση στην αγορά ακινήτων απειλεί την αμερικανική οικονομία.

Παρέμβαση G20 για ρύθμιση των αγορών

Πράξη 3η: Η κατάρρευση της Lehman

Το 2008 η κρίση στην αμερικανική αγορά ακινήτων μετεξελίσσεται σε τραπεζική κρίση. Η επενδυτική τράπεζα Bear Stearns διασώζεται μόνο χάρη στην εξαγορά της από την J.P. Morgan. Τον Σεπτέμβριο οι αμερικανικές αρχές αναγκάζονται να στηρίξουν με δισεκατομμύρια δολάρια τις εξειδικευμένες τράπεζες για στεγαστικά Fannie Mae και Freddie Mac. Όταν η επενδυτική τράπεζα Lehman πτωχεύει το αμερικανικό κράτος δεν παρεμβαίνει, όπως έκανε στην περίπτωση του ασφαλιστικού κολοσσού AIG. Ακόμα και την ύστατη στιγμή πολλοί ειδικοί δεν βλέπουν κινδύνους για την αμερικανική οικονομία.

Πράξη 4η: Το ξέσπασμα της πυρκαγιάς

Η χρεοκοπία της Lehman διαλύει και τις τελευταίες ελπίδες για σύντομη και περιορισμένης κλίμακας οικονομική κρίση. Το κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ των τραπεζών σε διεθνές πια επίπεδο έχει πληγεί. Οι κεντρικές τράπεζες διοχετεύουν δισεκατομμύρια στις αγορές και μειώνουν τα επιτόκια. Για πρώτη φορά συναντώνται οι πρωθυπουργοί και αρχηγοί κρατών της ομάδας G20 με στόχο την αποτροπή κατάρρευσης της παγκόσμιας οικονομίας και εγκρίνουν σχέδιο για ρύθμισης των διεθνών αγορών που βρίσκονται πλέον εκτός ελέγχου.

Στη Γερμανία ο τότε υπ. Οικονομικών Πέερ Στάινμπρουκ, ενώ αρχικά δηλώνει στη Βουλή ότι οι επιπτώσεις της κρίσης είναι περιορισμένες για τη Γερμανία αναγκάζεται τελικά να διαβεβαιώσει από κοινού με την καγκελάριο τους γερμανούς πολίτες ότι «οι καταθέσεις τους είναι ασφαλείς». Και στη Γερμανία όμως το 2009 το κράτος διασώζει με δις τις τράπεζες HRE, Commerzbank WestLB.

Η Ελλάδα με την πλάτη στον τοίχο

Πράξη 5η: Η ύφεση του 2009

Οι τράπεζες χορηγούν πλέον δάνεια με το σταγονόμετρο με αποτέλεσμα η οικονομική κρίση να μεταπηδήσει για τα καλά στην παγκόσμια οικονομία. Όλες σχεδόν οι ισχυρότερες οικονομίες του κόσμου επηρεάζονται. Τα κράτη θέτουν σε εφαρμογή προγράμματα στήριξης της ανάπτυξης και οι κεντρικές τράπεζες «ρίχνουν» χρήμα στην αγορά. Οικονομίες όπως της Γερμανίας ή των ΗΠΑ ξεπερνούν γρήγορα την κρίση σε αντίθεση με τις πιο αδύναμες οικονομίες του ευρωπαϊκού νότου.

Πράξη 6η: Η Ελλάδα ζητά βοήθεια

Οι επιπτώσεις της ύφεσης. Μείωση των φορολογικών εσόδων, εκτόξευση της ανεργίας, αύξηση κοινωνικών εισφορών και προγράμματα στήριξης τραπεζών επιβαρύνουν κυρίως τις πιο αδύναμες οικονομίες της ευρωζώνης. Οι επενδυτές αμφισβητούν ανοιχτά ότι η Ελλάδα είναι σε θέση να αποπληρώσει τα δάνεια, την ώρα που η Αθήνα πρέπει να παραδεχθεί ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα είναι υψηλότερο από ό,τι είχε αρχικά δηλώσει. Χώρες όπως η Ελλάδα αναγκάζονται να προσφέρουν όλο και υψηλότερα επιτόκια για να δανειστούν χρήματα, γεγονός που με τη σειρά του διογκώνει ακόμα περισσότερο το χρέος. Μια μετά την άλλη χώρες όπως η Ελλάδα, η Κύπρος, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία ζητούν οικονομική βοήθεια με αντάλλαγμα την επιβολή λιτότητας και την εφαρμογή μεταρρυθμίσεων.

Πράξη 7η: "Whatever it takes"

Τα προγράμματα στήριξης και τα χαμηλά επιτόκια δεν αρκούν για να καταπολεμηθεί η κρίση. Είναι η παρέμβαση του προέδρου της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι, του οποίου η γνωστή ρήση "Whatever it takes" αποτελεί σημείο καμπής. Ήταν Ιούλιος του 2012 όταν η ΕΚΤ ανακοινώνει ότι θα αγοράσει μάζικα δημόσια ομόλογα των χωρών της κρίσης. Παράλληλα κρατά μέχρι σήμερα χαμηλά το βασικό επιτόκιο. Τα τελευταία χρόνια οι χώρες της κρίσης ολοκλήρωσαν τα προγράμματα προσαρμογής και βρίσκονται περισσότερο ή λιγότερο σε αναπτυξιακή τροχιά. Οι επιπτώσεις της κρίσης είναι ωστόσο ακόμα εμφανείς. Η υψηλή ανεργία και η δραστική μείωση των κοινωνικών παροχών θα ταλανίζουν ακόμα για χρόνια τις χώρες αρκετές χώρες της ευρωζώνης.

Deutsche Welle

Τρεις Γάλλοι μεταξύ των φαβορί για να διαδεχθούν τον Ντράγκι στο τιμόνι της ΕΚΤ

Αν ο Εμανουέλ Μακρόν αποφασίσει να προωθήσει την υποψηφιότητα ενός Γάλλου για το τιμόνι της ΕΚΤ, θα έχει αρκετά ονόματα για να επιλέξει.

Από τους 10 πιθανούς διαδόχους του Μάριο Ντράγκι, όταν αποχωρήσει από το πόστο του του χρόνου τον Οκτώβριο, που κατονόμασαν οικονομολόγοι σε έρευνα του Bloomberg, οι τρεις είναι Γάλλοι -γεγονός που αντανακλά την πληθώρα έμπειρων στελεχών λόγω των ελίτ σχολών διοίκησης που διαθέτουν οι Γάλλοι -ατού στα χέρια του Μακρόν στην προσπάθειά του να πείσει τους Ευρωπαίους εταίρους ότι η χώρα του αξίζει μια δεύτερη προεδρία μετά την οκταετία 2003-2011 του Ζαν Κλωντ Τρισέ.

Στον αντίποδα η Γερμανία, αν και είναι η ατμομηχανή της ευρωπαϊκής οικονομίας, ουδέποτε κατέλαβε το επίσημο πόστο στην Φρανκφούρτη, κι οι πιθανότητες του προέδρου της Μπούντεσμπανκ, Γιεנס Βάιντμαν ίσως να ξεθώριασαν καθώς η Άνγκελα Μέρκελ δείχνει να ενδιαφέρεται περισσότερο να αναλάβει Γερμανός (βλ. Μάνφρεντ Βέμπερ) τα ηνία της Κομισιόν.

Μια συμβιβαστική πρόταση από μικρή χώρα θα ήταν εκείνη του Φινλανδού Έρκι Λικάνεν, που προβάλλει ως πρώτος μεταξύ των φαβορί.

Ωστόσο, αναλυτές εκτιμούν ότι η Γαλλία έχει καλές πιθανότητες να εξασφαλίσει και πάλι την προεδρία. «Θα δυσκολευόμουν να σκεφτώ τρία γερμανικά ονόματα. Οι Γάλλοι παίζουν πάντα εξαιρετικά κομψά αυτό το παιχνίδι», είπε στο Bloomberg ο πρώην οικονομολόγος της Κομισιόν και νυν επικεφαλής οικονομολόγος της ING Diba AG, Κάρστεν Μπρξέσκι. Φρανσουά Βιλερουά ντε Γκαλό

Ο υποψήφιος που συγκεντρώνει τις περισσότερες πιθανότητες πίσω από τον Φινλανδό κεντρικό τραπεζίτη, Λικάνεν, σύμφωνα με την έρευνα του Bloomberg, είναι ο Φρανσουά Βιλερουά ντε Γκαλό, απόφοιτος των φημισμένων Ecole Polytechnique και Ecole Nationale d'Administration. Ο 59χρονος έχει περάσει από αρκετά πόστα στο δημόσιο τομέα, μέχρι το υπουργείο οικονομικών έως το 2003 που τα παράτησε για να ασχοληθεί με τον ιδιωτικό τομέα και να αναρριχηθεί στα υψηλά κλιμάκια της BNP Paribas SA.

Κεντρικός τραπεζίτης της Γαλλίας από το 2015 και μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στήριξε την πολιτική τόνωσης της οικονομίας του Ντράγκι εμμένοντας σε μια ρεαλιστική μάλλον, παρά ιδεολογική προσέγγιση.

Λόγω της ουδέτερης στάσης του η υποψηφιότητα του δεν τρομάζει κανέναν, λένε αναλυτές, χώρια που μιλά Γερμανικά και είναι μέλος της οικογένειας που έχτισε την αυτοκρατορία κεραμικών Villeroy & Boch AG.

Μπενουά Κερέ

Αξιοματούχοι κεντρικών τραπεζών χωρών της ευρωζώνης λένε ότι αν η ΕΚΤ μπορούσε να επιλέξει τον επόμενο ηγέτη της, τότε θα κατέλεγε στον Μπενουά Κερέ – πράγμα που δείχνει τον σεβασμό που απολαμβάνει το 49χρονο μέλος του Διευθυντηρίου της μεταξύ των συναδέλφων του μετά από επτά χρόνια στο πλευρό του Ντράγκι.

Οι πιθανότητες του είναι αρκετές, καθώς οι ηγέτες των κρατών μελών που θα λάβουν την απόφαση, μπορούν αν θέλουν να ζητήσουν τη γνώμη των κεντρικών τραπεζιτών.

Απόφοιτος επίσης της Ecole Polytechnique, ο Κερέ πέρασε από σημαίνοντα πόστα στο Γαλλικό υπουργείο Οικονομικών προτού ενταχθεί στην ΕΚΤ το 2011.

Κριστίν Λαγκάρντ

Γνωστότερο όνομα μεταξύ των τριών Γάλλων είναι εκείνο της Κριστίν Λαγκάρντ, που έγινε η πρώτη γυναίκα υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας το 2007 και η πρώτη γυναίκα που ανέλαβε το τιμόνι του ΔΝΤ το 2011.

Αν και καταδικάστηκε το 2016 για αμέλεια στην υπόθεση Ταπί καθώς φέρεται με τις αποφάσεις της όταν ήταν υπουργός Οικονομικών του Νικολά Σαρκοζί να προκάλεσε ζημιά 400 εκατομμυρίων ευρώ στο γαλλικό Δημόσιο, δεν της επιβλήθηκε ποινή.

«Είναι έξυπνη και σίγουρα θα μπορούσε να είναι υποψήφια για το πόστο», είπε ο οικονομολόγος της Banque Pictet & Cie Φρεντερίκ Ντικροζέ.

Στα μείον της Λαγκάρντ, ωστόσο, είναι ότι δεν διαθέτει τραπεζική εμπειρία, ούτε διδακτορικό στα Οικονομικά. Από την άλλη, βέβαια, ούτε ο Τρισέ διέθετε, αλλά ούτε και ο πρώτος πρόεδρος της ΕΚΤ, Βιμ Ντούιζενμπεργκ, ούτε και ο Ντράγκι...

Την απόφαση για τον επόμενο τιμονιέρη της ΕΚΤ θα λάβουν, βέβαια, οι κυβερνήσεις των κρατών της ΕΕ και η έκβαση της κούρσας θα κριθεί σε μεγάλο βαθμό από τη μοιρασιά των πόστων. Δεδομένου, όμως, όπως επισημαίνουν αναλυτές, ότι ο διάδοχος του Ντράγκι δεν μπορεί να είναι ξανά Ιταλός, ή Ισπανός, αφού ο αντιπρόεδρος της ΕΚΤ Λουίς Ντε Γκίντος κατάγεται από τη χώρα της Ιβηρικής, και δεδομένου ότι αν το Βερολίνο εξασφαλίσει τα ηνία της Κομισιόν δύσκολα θα μπορέσει να βάλει δικό του άνθρωπο στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα -ακόμη κι αν προέρχεται από χώρες της «γερμανικής γραμμής», όπως η Ολλανδία ή η Ολλανδία, οι πιθανότητες της Γαλλίας εμφανίζονται αυξημένες.

Συνεχίζει να προβληματίζει το Χρηματιστήριο Αθηνών και κυρίως οι τραπεζικές μετοχές ... Αγωνία και πάλι να επιστρέψει ο ΓΔ υψηλότερα των 700 – 710 μονάδων, αφού σε διαφορετική περίπτωση μπαίνουμε σε νέα πτωτική τροχιά, με σημαντική επιδείνωση της μακροπρόθεσμης τάσης...

ΓΔ

